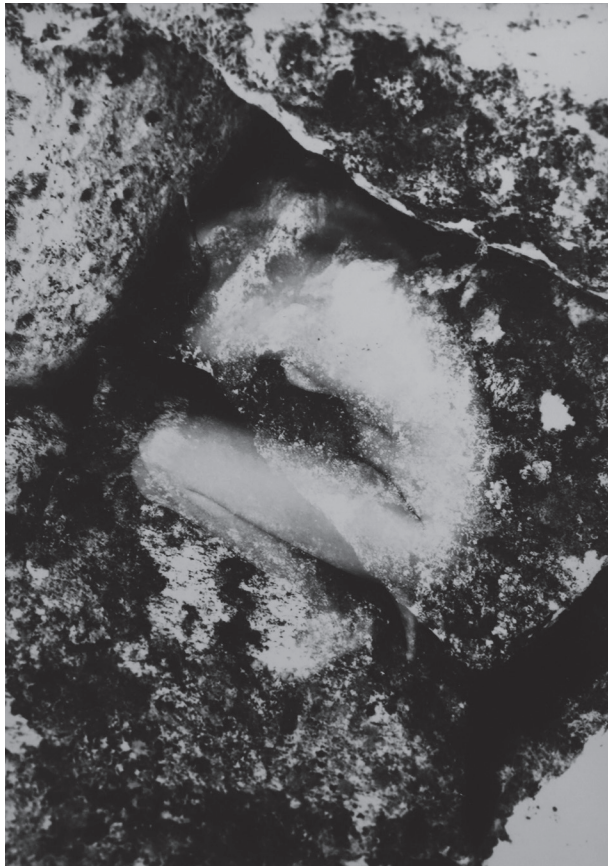

GDAŃSKIE BADANIA ARTYSTYCZNE AD 2022

Story about skin (2022) – cykl fotografii wykonanej w technice analogowej, reprodukcje cyfrowe/oryginał – *silver print* (srebrowo-bromowa)

Gdańsk jako miasto należące do miast hanzeatyckich zawsze był wielokulturowym miejscem sprzyjającym wymianie myśli i poglądów. Łącznikiem dla wielu różnych poglądów, religii i kultur był handel. Moja praca dotyczy problematyki poszukiwania punktów wspólnych wśród ludzi. Praca realizowana przeze mnie na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku jest osadzona w prądach i przepływach miasta, w jego esencji.

Ilustracja 1. Kamila Czosnyk, *Born*, fotografia analogowa, *silver print*, unique, 2021

Źródło: archiwum Autorki.

Story about skin to wielowątkowa opowieść o bycie i narodzinach człowieka. Projekt odnosi się bezpośrednio do krajobrazu antropologicznego przez użycie fotografii jako medium archeologicznego. Podejmuję próbę ustalenia zależności między tym, co przyszłe, a tym, co przeszłe. Stawiam pomiędzy nimi znak równości. Zarówno przyszłość, jak i przeszłość rozumiane są jako zbiór mitów i wyobrażeń, które zaciemniają obraz. W celu jego „oświetlenia” należy udać się w podróż do początku bądź nieuchronnego końca.

Skóra staje się tu protagonistą i narratorem, uobecnia się w czasie i przestrzeni za pomocą archeologii fotografii. Wiedzie nas od początku do końca ludzkiego istnienia. Zaprezentowane prace są jednocześnie zapisem działań wobec przestrzeni i czasu. Cykl fotografii powstał jako element podsumowujący moje badania terenowe (2021–2022) prowadzone za kołem polarnym.

Kamila Czosnyk

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

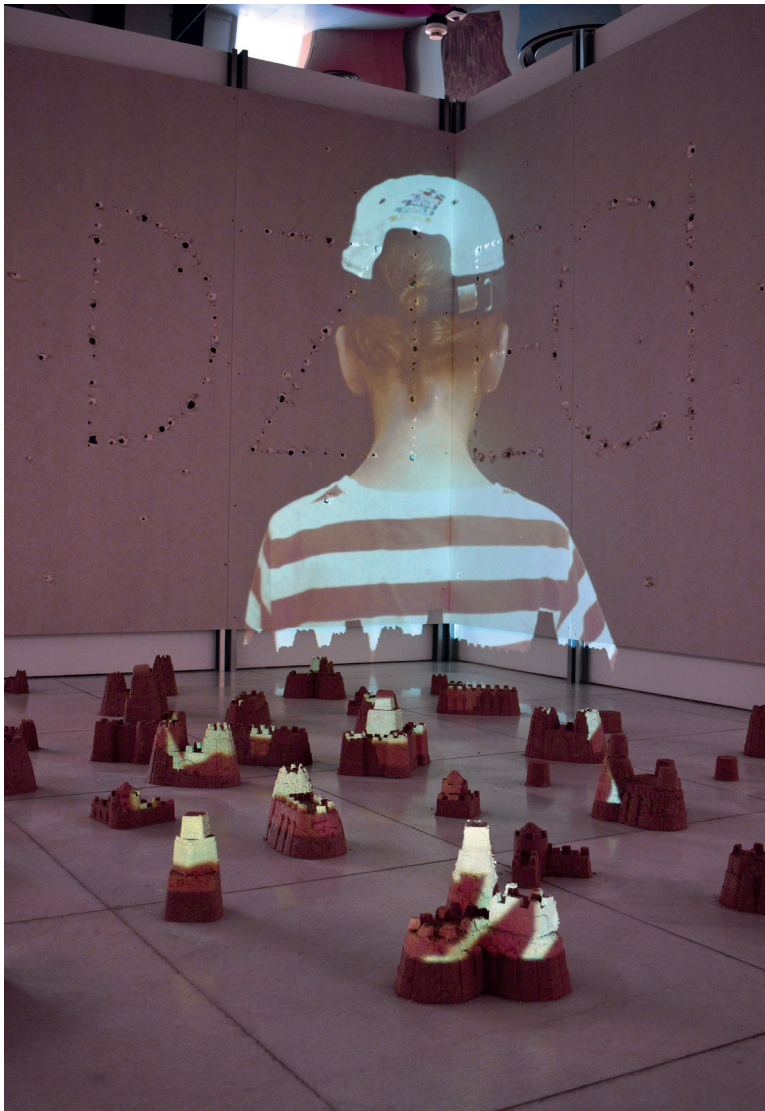
Obiekty strategiczne – instalacja site-specific, projekcja wideo, „Stan wyjątkowy”, PGS, Sopot, 2022

Podczas lipcowej wystawy zbiorowej „Stan wyjątkowy” ukazującej ukraińską sztukę współczesną zrealizowałam instalację wideo pt. *Obiekty strategiczne*. Tytuł zaczerpnęłam z retoryki propagandowej, w której ludność cywilna i dzielnice mieszkaniowe są określane mianem obiektów.

Pragnęłam w symboliczny sposób przywrócić sprawczość obiektom, dając im głos i możliwość wypowiedzi. Celem realizacji projektu było stworzenie miejsca dialogu między nowo przybyłymi a mieszkańcami Trójmiasta oraz upublicznienie trudnych doświadczeń ukraińskich uchodźców w lokalnym kontekście. Wideo jest kompilacją dziecięcych doświadczeń uchodźczych, w których opowieści o marzeniach i planach przeplatają się z trudnymi doświadczeniami wojny.

Światło projekcji oświetla poszatowaną jak z salwy karabinu maszynowego ścianę poszatowaną jak z salwy karabinu maszynowego przywodzącą na myśl skojarzenie z wnętrzem budynku. Salwa układa się w napis „Dzieci”, którym obywatele Ukrainy znakują miejsca, w których przebywają dzieci, pragnąc je ochronić. Niestety bezskutecznie. Całość instalacji uzupełniam obiektami – dziecięcymi zamkami z piasku, które są uniwersalnym symbolem dziecięcej niewinności i marzeń.

Obiekty strategiczne stają się rodzajem swoistego antypomnika, nomadycznego miejsca pamięci, które zaistniało w quasi-publicznej przestrzeni. Instalacja jest analogią do pojęcia krypty Jacques’a Derridy, które pełni funkcję mrocznego widma nawiedzającego społeczeństwa długo po zakończeniu traumatycznych wydarzeń.

Ilustracja 2. Hanna Shumska, *Obiekty strategiczne*, instalacja site-specific, projekcja wideo, dokumentacja wystawy „Stan wyjątkowy”, PGS, Sopot, 2022

Źródło: archiwum Autorki.

Hanna Shumska
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

Struktury pamięci – seria fotografii cyfrowych, Lizbona, maj 2022

Stalości, bezpieczeństwa i wspólnych wartości poszukuję w miejscach, w miastach. W strukturach, które wyłuskuję i rozpoznaję. Mówią one o tym, że mimo wszystko współdzielimy pewne fragmenty rzeczywistości.

Tak oto, wędrując przez obrzeża Lizbony, trafiłam do miejsca pamięci. Cemitério do Alto de São João jest miejscem pamięci miasta, jego form: ulic, placów i dziedzińców. Bliscy i obcy spoczywają tu w domach, a ich obecność zdradzają przeszklenia w drzwiach, nie zawsze zaciągnięte firany i zasłony. I choć pozornie nic nie stoi na przeszkodzie, by przechadzać się i podglądać, architektura wyznacza jednak granicę między publicznym a już-niezupełnie-publicznym, intymniejszym. Znam te schematy.

Cemitério oddziela się od miasta żywego grubym murem, mimo że w perspektywie styka się z nim, tak jakby w perspektywie przyszłości były jednym. Ale czy nie jest tak?

W czasie intensywnej płynności – a coraz częściej: gwałtownych porywów i przepływów – rozpoznana forma daje schronienie, otula swojskością. Przypomina o wspólnocie myśli i wrażliwości.

Ilustracja 3. *Struktury pamięci*, fotografia cyfrowa, Lizbona, 2022

Źródło: archiwum Autorki.

Aneta Lehmann

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

Punkty ciężkości (2022) – praca wideo, długość 2 min 24 s, zdjęcia: Elena Vertikova, wystąpił Tomasz Freda

Prowadzę badania i działania artystyczne dotyczące fenomenu światła jako medium łączącego ludzi. Można powiedzieć, że w artystyczny sposób dokonuję badań socjologicznych polegających na określeniu, jaki wpływ ma światło na budowę relacji

międzyludzkich. W konsekwencji tych założeń zastanawiam się nad odbiorem sztuki poprzez myślenie emocjonalne, w którym głównym źródłem informacji wzrokowej jest obraz skonstruowany światłem.

Praca wideo *Punkty ciężkości* w oryginale jest pracą dwukanałową. Jest częścią badań artystycznych polegających na badaniu percepcji widza. W wideo są przedstawione dwa ujęcia. Na pierwszym uczestnik badania patrzy na las o zachodzie słońca, na drugim zaś kontempluje ten sam obraz, tyle że wygenerowany przy użyciu monitora.

W swoich badaniach skupiam się na naturalnych źródłach światła. Zaczynam od słońca i ognia. Od najdawniejszych czasów różne plemiona siadały wokół ognia. Wiemy, że przy ogniu zacierają się granice, ogień łączy wszystkich ludzi. Wielokulturowość Gdańska, w którym m.in. przeprowadzam badania artystyczne, jak najbardziej odpowiada zadaniom i celom mojej pracy artystycznej, ponieważ jej głównym założeniem jest stworzenie dzieła, które opiera się na fenomenie światła jako zjawiska łączącego ludzi.

Ilustracja 4. Elena Vertikova, *Punkty ciężkości*, projekcja wideo, 2022

Źródło: archiwum Autorki.

Elena Vertikova
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku